

LIETUVOS RESPUBLIKOS Į S T A T Y M A S

1995 m. gegužės 9 d. Nr. I-886
Vilnius

KONSULINIS STATUTAS

I SKYRIUS LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSULINĖS ĮSTAIGOS IR JŲ VEIKLOS ORGANIZAVIMAS

1 straipsnis

Šiame statute vartojami terminai reiškia:

konsulinė įstaiga – Lietuvos Respublikos generalinis konsulas, konsulas, vicekonsulas ar konsulinė agentūra;

konsulinė apygarda – teritorija, skirta konsulinei įstaigai konsulinėms funkcijoms atlikti;

konsulinės įstaigos vadovas – asmuo, kuriam pavesta vadovauti konsulinės įstaigos darbui ir kuris yra už jį atsakingas;

konsulinis pareigūnas – kiekvienas asmuo, įskaitant ir konsulinės įstaigos vadovą, kuriam pavesta atlikti konsulines funkcijas;

konsulinis darbuotojas – kiekvienas asmuo, konsulinėje įstaigoje atliekantis administracinį ar techninį darbą;

konsulinės įstaigos nariai – konsuliniai pareigūnai, įskaitant konsulinės įstaigos vadovą, ir konsuliniai darbuotojai;

konsulinės patalpos – tik konsulinės įstaigos tikslams naudojami pastatai arba jų dalys ir jiems priklausantys žemės sklypai, nepaisant to, kieno tai yra nuosavybė;

laivas – bet kuris laivas, plaukiojantis su Lietuvos valstybės vėliava, išskyrus karinį laivą;

lėktuvas – bet kuris lėktuvas, registruotas Lietuvos Respublikoje ir turintis priklausomybės Lietuvos Respublikai ženklus, išskyrus karinį lėktuvą.

2 straipsnis

Lietuvos Respublika steigia savo konsulines įstaigas valstybėse, su kuriomis yra užmegzti konsuliniai santykiai.

Jei nėra atskiro susitarimo dėl konsulinių santykių užmezgimo, diplomatiniai santykių užmezgimas laikomas ir konsulinių santykių užmezgimu. Tačiau diplomatiniai santykių nutraukimas nereiškia automatiško konsulinių santykių ir Lietuvos Respublikos konsulinės įstaigos veiklos nutraukimo.

3 straipsnis

Konsulinės įstaigos savo veikloje vadovaujasi 1963 m. Vienos konvencija dėl konsulinių santykių, tarptautinėmis dvišalėmis ir daugiašalėmis sutartimis, kuriose dalyvauja Lietuvos Respublika bei valstybė, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, tarptautiniais papročiais, Lietuvos Respublikos įstatymais, šiuo statutu ir kitais teisės aktais.

4 straipsnis

Konsulinės įstaigos yra pavaldžios Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijai ir Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės valstybėje, kurioje yra ta konsulinė įstaiga, vadovui.

5 straipsnis

Generalinių konsulatų, konsulatų, vicekonsulatų ir konsulinių agentūrų vadovams suteikiama atitinkamai generalinio konsulo, konsulo, vicekonsulo ir konsulinio agento klasė.

II SKYRIUS

KONSULINĖS FUNKCIJOS IR JŲ ATLIKIMO TVARKA

6 straipsnis

Konsulinis pareigūnas atlieka funkcijas, numatytas šiame statute.

Konsulinis pareigūnas gali atlikti ir kitas šiame statute nenumatytas Lietuvos Respublikos konsulinėms įstaigoms patikėtas funkcijas, jei tai neprieštarauja Lietuvos Respublikos ir valstybės, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, įstatymams ir dėl kurių atlikimo neprieštarauja ši valstybė, arba šios funkcijos yra numatytos tarptautinėse sutartyse, kuriose dalyvauja Lietuvos Respublika ir valstybė, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga.

Konsulines funkcijas gali atlikti ir Lietuvos Respublikos diplomatinį atstovybių diplomatinio personalo nariai, kuriems pavesta tokias funkcijas atlikti.

7 straipsnis

Valstybėse, kuriose nėra Lietuvos Respublikos diplomatinį atstovybių, valstybei, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, sutinkant, konsuliniam pareigūnui, nekeičiant jo konsulinio statuso, gali būti pavesta atlikti ir diplomatinis aktus.

8 straipsnis

Konsuliniam pareigūnui gali būti pavesta atstovauti Lietuvos Respublikai tarptautinėse organizacijose, iš anksto apie tai pranešus valstybei, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga.

Lietuvos Respublikos atstovybės tarptautinėje organizacijoje vadovas ar kitas šios atstovybės pareigūnas gali būti, valstybei, kurioje yra ši Lietuvos Respublikos atstovybė, sutinkant, paskirtas ir Lietuvos Respublikos konsuliniu pareigūnu.

9 straipsnis

Konsulinė įstaiga užsienio valstybės teritorijoje gali būti įsteigta tik jei ta valstybė sutinka. Konsulinės įstaigos buvimo vieta, jos klasė ir konsulinė apygarda nustatoma susitarimu su valstybe, kurioje steigiama Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga.

10 straipsnis

Konsulinė įstaiga turi antspaudą su Lietuvos valstybės herbu ir konsulinės įstaigos pavadinimu lietuvių kalba.

11 straipsnis

Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, jei valstybė, kurioje ši įstaiga yra, sutinka, šioje valstybėje gali atlikti konsulines funkcijas trečiosios valstybės vardu.

Pagal atitinkamą trišalį susitarimą konsulines funkcijas Lietuvos Respublikos vardu gali atlikti ir užsienio valstybės konsulinė įstaiga trečiojoje valstybėje.

Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, įsteigta vienoje valstybėje, jeigu neprieštarauja ši valstybė ir trečioji valstybė, gali atlikti konsulines funkcijas toje trečiojoje valstybėje.

12 straipsnis

Konsuliniai pareigūnai ir konsuliniai darbuotojai yra Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijos tarnautojai.

13 straipsnis

Paprastai konsuliniu pareigūnu gali būti tik Lietuvos Respublikos pilietis. Jei valstybė, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, sutinka, konsuliniu pareigūnu gali būti ir šios ar trečiosios valstybės pilietis.

14 straipsnis

Konsulinių įstaigų vadovai gali būti keturių klasių:

- 1) generaliniai konsulai;
- 2) konsulai;
- 3) vicekonsulai;
- 4) konsuliniai agentai.

15 straipsnis

Lietuvos Respublikos konsuliniai pareigūnai yra dviejų kategorijų:

- 1) etatiniai;
- 2) garbės.

16 straipsnis

Skiriamas konsulinės įstaigos vadovas turi gauti iš Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijos raštišką įgaliojimą dėl paskyrimo konsulinės įstaigos vadovu – konsulinį patentą ar analogišką dokumentą. Jame nurodomas visas konsulinės įstaigos vadovo vardas, pavardė, pilietybė, konsulinio pareigūno kategorija, klasė, pareigos, konsulinė apygarda, kurioje jis eis savo pareigas, konsulinės įstaigos buvimo vieta.

Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija diplomatinio keliu siunčia konsulinį patentą ar analogišką dokumentą valstybės, kurios teritorijoje konsulinės įstaigos vadovas turės atlikti konsulines funkcijas, vyriausybei.

17 straipsnis

Konsulinės įstaigos vadovas pradeda eiti savo pareigas tik gavęs valstybės, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, leidimą – egzekvatūrą.

Konsulinės įstaigos vadovui iki egzekvatūros gavimo, jei valstybė, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, sutinka, gali būti leista laikinai atlikti savo funkcijas.

Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija praneša valstybei, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, apie paskirto šios konsulinės įstaigos vadovo atvykimą.

18 straipsnis

Jeigu konsulinės įstaigos vadovas dėl kokių nors priežasčių laikinai negali eiti pareigų arba šios pareigos laikinai neužimtos, laikinai eiti konsulinės įstaigos vadovo pareigas gali būti pavesta kitam šios ar kitos toje valstybėje esančios Lietuvos Respublikos konsulinės įstaigos konsuliniam pareigūnui arba toje valstybėje esančios diplomatinės atstovybės diplomatinio personalo nariui, jei ta valstybė dėl to neprieštarauja. Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija apie tai praneša valstybės, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, užsienio reikalų ministerijai.

19 straipsnis

Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija skiria konsulinės įstaigos narius. Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija iš anksto apie tai praneša valstybei, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga.

Jei kitaip nenustato valstybės, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, įstatymai, konsulinės įstaigos nariams, išskyrus konsulinės įstaigos vadovą, nereikia šios valstybės egzekvatūros.

Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija praneša valstybei, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, konsulinio pareigūno (išskyrus paskirto konsulinės įstaigos vadovu) vardą, pavardę, pilietybę, kategoriją, pareigas ir apie jo atvykimą.

20 straipsnis

Apie bet kokius konsulinio pareigūno statuso pasikeitimus Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija praneša valstybei, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga.

21 straipsnis

Konsulinės įstaigos nariai ir jų šeimos nariai, turintys Lietuvos Respublikos pilietybę, privalo gerbti valstybės, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, įstatymus ir papročius.

22 straipsnis

Konsulinis pareigūnas gina Lietuvos Respublikos ir jos piliečių teises bei interesus. Jis privalo imtis visų priemonių Lietuvos Respublikos piliečių ir juridinių asmenų pažeistoms teisėms atkurti.

Konsulinis pareigūnas skatina Lietuvos Respublikos ir valstybės, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, ekonominių, prekybinių, mokslinių technologinių, kultūrinių, švietimo santykių plėtojimą bei kitaip remia jų draugiškus santykius ir bendradarbiavimą.

Konsulinis pareigūnas visomis teisėtomis priemonėmis renka informaciją apie valstybės, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, komercinio, ekonominio, mokslinio ir kultūrinio gyvenimo būklę bei įvykius ir perduoda ją Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijai, kitoms Lietuvos Respublikos suinteresuotoms ministerijoms, fiziniams ir juridiniams asmenims.

23 straipsnis

Konsulinis pareigūnas turi teisę Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka:

- 1) priimti pareiškimus dėl pilietybės;
- 2) registruoti Lietuvos Respublikos piliečius;
- 3) registruoti Lietuvos Respublikos piliečių gimimo ir mirties aktus;
- 4) atlikti santuokos formalumus Lietuvos Respublikos piliečiams ir išduoti jiems santuokos liudijimus;
- 5) priimti nuolat užsienyje gyvenančių Lietuvos Respublikos piliečių prašymus pakeisti, ištaisyti bei papildyti civilinės būklės aktų įrašus, atkurti prarastus įrašus, taip pat pakeisti pavardes, vardus, tėvo vardus;
- 6) tvarkyti Lietuvos Respublikos piliečių tikrosios karo ir alternatyviosios tarnybos įskaitą.

24 straipsnis

Konsulinis pareigūnas turi teisę:

- 1) išduoti Lietuvos Respublikos piliečiams pasus ar kitus kelionės dokumentus, juos pratęsti arba pakeisti;
- 2) išduoti Lietuvos Respublikos vizas asmenims, kurie vyksta į Lietuvos Respubliką arba keliauja per ją tranzitu, jas pratęsti ar panaikinti.

25 straipsnis

Konsulinis pareigūnas turi padėti Lietuvos Respublikos ministerijų, įstaigų ir organizacijų atstovams, atliekantiems tarnybos užduotis konsulinės apygardos teritorijoje, taip pat komandiruotiems į užsienį Lietuvos Respublikos piliečiams.

26 straipsnis

Konsulinis pareigūnas praneša atvykusiems į jo konsulinę apygardą Lietuvos Respublikos piliečiams ir juridinių asmenų atstovams apie valstybės, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, svarbiausius įstatymus bei papročius.

27 straipsnis

Konsulinis pareigūnas padeda Lietuvos Respublikos piliečiams ir juridiniams asmenims organizuoti konsulinės apygardos teritorijoje kultūros, švietimo ir sporto renginius, kad valstybės, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, visuomenė būtų supažindinta su Lietuvos Respublikos tradicijomis, papročiais, mokslo ir kultūros laimėjimais.

28 straipsnis

Konsulinis pareigūnas gali atstovauti arba organizuoti tinkamą Lietuvos Respublikos piliečių ir juridinių asmenų atstovavimą valstybės, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, įstaigose tam, kad būtų imtasi išankstinių priemonių apsaugoti jų teises bei apginti interesus, kai jie išvykę ar dėl kitų nuo jų nepriklausančių priežasčių negali to padaryti patys. Toks atstovavimas trunka tol, kol atstovaujantieji paskiria savo įgaliotinius arba patys imasi ginti savo teises bei interesus.

29 straipsnis

Konsulinis pareigūnas vykdo Lietuvos Respublikos tardymo institucijų arba teismų pavedimus, susijusius su Lietuvos Respublikos piliečiais, jeigu to nedraudžia valstybės, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, įstatymai. Nurodyti pavedimai vykdomi pagal Lietuvos Respublikos proceso įstatymus, jeigu kitaip nėra numatyta tarpvalstybinėse sutartyse dėl teisinių santykių ir teisinės pagalbos civilinėse, šeimos ir baudžiamosiose bylose.

30 straipsnis

Konsulinis pareigūnas rūpinasi įvaikinimu, kai vaikas yra Lietuvos Respublikos pilietis ir gyvena už Lietuvos Respublikos ribų.

31 straipsnis

Konsulinis pareigūnas rūpinasi globos ir rūpybos steigimu jo konsulinėje apygardoje esantiems nepilnamečiams Lietuvos Respublikos piliečiams, kurie liko be tėvų.

Konsulinis pareigūnas taip pat rūpinasi rūpybos steigimu jo konsulinėje apygardoje esantiems pilnamečiams Lietuvos Respublikos piliečiams, kurie dėl sveikatos būklės negali savarankiškai įgyvendinti savo teisių ir atlikti savo pareigų.

32 straipsnis

Kai konsulinis pareigūnas sužino apie palikimo atsiradimą Lietuvos Respublikoje gyvenančių Lietuvos Respublikos piliečių naudai, jis privalo nedelsdamas pranešti Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijai visas turimas žinias apie palikimą ir apie galimus įpėdinius.

33 straipsnis

Konsulinis pareigūnas turi apsaugoti turtą, likusį jo konsulinėje apygardoje po Lietuvos Respublikos piliečio mirties. Jeigu likusį turtą ar jo dalį sudaro gendantys daiktai, taip pat jeigu to turto saugojimas labai brangiai kainuoja, konsulinis pareigūnas turi teisę tą turtą parduoti. Gauti pinigai perduodami teisėtam įpėdiniui, išskaičiavus saugojimo išlaidas.

34 straipsnis

Konsulinis pareigūnas turi teisę priimti paveldimą turtą ir perduoti jį Lietuvos Respublikoje esantiems įpėdiniams.

35 straipsnis

Konsulinis pareigūnas gali priimti saugoti pinigus, brangenybes, vertybinius popierius ir dokumentus, priklausančius Lietuvos Respublikos piliečiams.

Atiduotam saugoti turtui, kuris priklausė mirusiam asmeniui, taikomos šio statuto 33 straipsnio nuostatos.

36 straipsnis

Konsulinis pareigūnas turi prižiūrėti, kad kai yra suimti, sulaikyti įtariant padarius nusikaltimą arba atlieka laisvės atėmimo bausmę Lietuvos Respublikos piliečiai, taip pat kai jiems taikomos kitokios teisminio arba administracinio poveikio priemonės, būtų laikomasi valstybės, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, įstatymų ir Lietuvos Respublikos su ta valstybe pasirašytų sutarčių.

Suinteresuotų asmenų prašymu konsulinis pareigūnas turi lankyti Lietuvos Respublikos piliečius, esančius įkalinimo vietose, ir išsiaiškinti jų laikymo sąlygas. Konsulinis pareigūnas privalo rūpintis, kad tokių piliečių buities sąlygos atitiktų higienos ir sanitarijos reikalavimus, kad su jais būtų elgiamasi nepažeidžiant žmogaus teisių.

37 straipsnis

Konsulinis pareigūnas turi teisę teikti pagalbą Lietuvos Respublikos laivams, kurie yra valstybės, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, vidaus ir teritoriniuose vandenyse, šių laivų kapitonui ir įgulos nariams, taip pat:

- 1) lankytis laive, kuris gavo leidimą laisvai įplaukti į uostą, apklausti jo kapitoną ar bet kurį įgulos narį ir gauti duomenis apie laivą, jo krovinį ir reisą;
- 2) tirti bet kokį atsitikimą, kuris buvo kelionės metu, jei tai nepažeidžia valstybės, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, kompetentingų valdžios institucijų įgaliojimų;
- 3) spręsti kapitono ir įgulos ginčus, įskaitant ginčus dėl darbo užmokesčio ir darbo sutarties;
- 4) priimti laivo kapitoną ar bet kurį įgulos narį, atvykusį pas konsulinį pareigūną, ir kai yra būtina, imtis priemonių jiems gydyti;
- 5) priimti, nagrinėti, surašyti ir tvirtinti laivo dokumentus;
- 6) spręsti ir kitus su laivais susijusius klausimus, kuriuos spręsti įgaliojo Lietuvos Respublikos kompetentingos valdžios institucijos.

38 straipsnis

Konsulinis pareigūnas privalo imtis priemonių, kad būtų suteikta pagalba valstybės, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, teritoriniuose vandenyse patyrusiam avariją Lietuvos Respublikos laivui, jo įgulai ir keleiviams, ir kreiptis dėl pagalbos į tos valstybės valdžios institucijas.

Konsulinis pareigūnas turi padėti žuvusio ar sugedusio laivo įgulos nariams ir keleiviams grįžti į Lietuvos Respubliką.

39 straipsnis

Jeigu laivas įsigyjamas užsienyje, konsulinis pareigūnas išduoda laikiną liudijimą, suteikiantį teisę plaukioti su Lietuvos valstybės vėliava, bei laikiną laivo savininko liudijimą.

40 straipsnis

Jeigu konsulinio pareigūno turimomis žiniomis Lietuvos Respublikos laivo įplaukimas į kurį nors uostą nesaugus, nepageidautinas arba negalimas, konsulinis pareigūnas privalo apie tai įspėti laivo kapitoną.

41 straipsnis

Šio statuto 37–40 straipsnių nuostatos dėl Lietuvos Respublikos laivų yra taikomos ir Lietuvos Respublikos lėktuvams, jei toks taikymas neprieštarauja galiojančių Lietuvos Respublikos ir valstybės, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, dvišalių sutarčių nuostatomis ir daugiašalių sutarčių, kurias yra pasirašiusios abi valstybės, nuostatomis.

42 straipsnis

Konsulinis pareigūnas nedelsdamas praneša Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijai ir Užsienio reikalų ministerijai apie atsiradusius karantininius susirgimus, nurodo jų pobūdį, paplitimo ribas ir priešepidemines priemones, kurių ėmėsi vietos valdžia.

Konsulinis pareigūnas praneša gavusiems leidimą atvykti į Lietuvos Respubliką užsienio valstybių piliečiams apie sanitarijos reikalavimus įvažiuojantiems į Lietuvos Respubliką užsienio valstybių piliečiams.

43 straipsnis

Jeigu konsulinėje apygardoje atsirado pavojingų žemės ūkio augalų ligų arba kenkėjų, taip pat masiškai susirgo gyvuliai ir paukščiai arba gresia pavojus paplisti žmonių ir gyvulių susirgimams, konsulinis pareigūnas nedelsdamas apie tai praneša Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijai.

44 straipsnis

Konsulinis pareigūnas praneša užsienio piliečiams apie būtinumą pateikti veterinarinius sertifikatus įvežant į Lietuvos Respubliką gyvulius, žaliavas ir produktus, supažindina juos su sėklų, augalų, jų sodinukų, šviežių vaisių ir daržovių įvežimo į Lietuvos Respubliką taisyklėmis.

45 straipsnis

Konsulinis pareigūnas atlieka jam pavestas funkcijas savo konsulinėje apygardoje.

Jeigu valstybė, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, sutinka, konsulinis pareigūnas gali atlikti konsulines funkcijas už konsulinės apygardos ribų.

46 straipsnis

Atstovauti kitai valstybei konsulinis pareigūnas gali tikrai gavęs Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijos nurodymą ir valstybei, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, sutikus.

47 straipsnis

Konsulinis pareigūnas gali kreiptis į valstybės, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, įstaigas, esančias jo konsulinėje apygardoje, visais konsulinės įstaigos veiklos klausimais.

48 straipsnis

Konsulinio pareigūno funkcijos pasibaigia 1963 m. Vienos konvencijos dėl konsulinių santykių numatytais pagrindais, taip pat jam mirus.

49 straipsnis

Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija praneša valstybei, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, apie konsulinių pareigūnų, kurie nustoja vykdyti savo funkcijas, galutinį išvykimą.

50 straipsnis

Etatinis konsulinis pareigūnas valstybėje, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, negali užsiimti profesine ar komercine veikla, siekdamas asmeninės naudos.

III SKYRIUS

NOTARINIAI VEIKSMAI, KONSULINIS LEGALIZAVIMAS IR KONSULINIS MOKESTIS

I SKIRSNIS

NOTARINIAI VEIKSMAI

51 straipsnis

Konsulinis pareigūnas atlieka šiuos notarinius veiksmus:

- 1) tvirtina sandorius (sutartis, testamentus, įgaliojimus ir kt.), išskyrus sutartis dėl nekilnojamojo turto, esančio Lietuvos Respublikoje, perleidimo ar įkeitimo;
- 2) imasi priemonių paveldėtam turtui apsaugoti;
- 3) išduoda paveldėjimo teisės liudijimus;
- 4) išduoda nuosavybės teisės į dalį sutuoktinių bendro turto liudijimus;
- 5) liudija dokumentų nuorašų ir jų išrašų tikrumą;
- 6) liudija parašų dokumentuose tikrumą;
- 7) liudija dokumento vertimo iš vienos kalbos į kitą tikrumą;
- 8) tvirtina faktą, kad pilietis yra gyvas ir yra tam tikroje vietovėje;
- 9) priima saugoti dokumentus;
- 10) tvirtina dokumentų pateikimo laiką;
- 11) priima kaip depozitą pinigus ir vertybinius popierius;
- 12) daro vykdomuosius įrašus pagal konsulinių įstaigų patvirtintus skolos dokumentus;
- 13) priima jūrinius protestus;
- 14) protestuoja vekselius ir čekius;
- 15) atlieka kitus įstatymų numatytus notarinius veiksmus.

52 straipsnis

Notarinių veiksmų, kuriuos daro konsulinis pareigūnas, atlikimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos notariato įstatymas, šis statutas, kiti Lietuvos Respublikos įstatymai bei poįstatyminiai aktai ir tarptautinės sutartys.

53 straipsnis

Notariniai veiksmai atliekami Lietuvos Respublikos konsulinėje įstaigoje. Atskirais atvejais notariniai veiksmai gali būti atliekami už nurodytos įstaigos ribų.

54 straipsnis

Konsulinis pareigūnas privalo garantuoti atliekamų notarinių veiksmų slaptumą.

Pažymos apie atliktus notarinius veiksmus ir dokumentai išduodami Lietuvos Respublikos notariato įstatymo nustatyta tvarka.

55 straipsnis

Notariniai veiksmai atliekami pateikus visus tam reikalingus dokumentus, sumokėjus konsulinį mokestį ir atlyginus faktines išlaidas, susijusias su notarinių veiksmų atlikimu.

Notariniai veiksmai gali būti atidėti, jeigu reikia papildomų žinių ar dokumentų arba nusiųsti dokumentus ekspertizei, taip pat dėl kitų Lietuvos Respublikos įstatymuose numatytų priežasčių.

56 straipsnis

Notariniai sandoriai tvirtinami, taip pat pareiškimai ir kitokie dokumentai pasirašomi atliekančio notarinius veiksmus konsulinio pareigūno akivaizdoje. Jeigu sandoris, pareiškimas ar kitoks dokumentas pasirašomas ne konsulinio pareigūno akivaizdoje, pasirašantis asmuo turi asmeniškai patvirtinti savo parašo autentiškumą.

Konsulinis pareigūnas, atliekantis notarinius veiksmus, privalo išaiškinti Lietuvos Respublikos piliečiams jų teises ir pareigas, įspėti juos apie atliekamų notarinių veiksmų pasekmes.

57 straipsnis

Konsulinis pareigūnas negali atlikti notarinių veiksmų sau ir savo vardu, savo sutuoktiniams ir jų vardu, sutuoktinių ir savo giminių vardu.

58 straipsnis

Notarų raštvedyba konsulinėje įstaigoje tvarkoma lietuvių kalba.

Jeigu asmuo, kuris kreipiasi dėl notarinio veiksmo atlikimo, nemoka lietuvių kalbos, informamų dokumentų tekstus už atitinkamą mokestį jam gali išversti atliekantis notarinį veiksmą konsulinis pareigūnas arba jam žinomas vertėjas.

59 straipsnis

Jeigu notarinio veiksmo atlikimas prieštarauja Lietuvos Respublikos įstatymams, konsulinis pareigūnas privalo atsisakyti tokį veiksmą atlikti.

Konsulinis pareigūnas nepriima notariniams veiksmams atlikti dokumentų, jeigu jie neatitinka Lietuvos Respublikos įstatymų reikalavimų arba jeigu juose yra žinių, žeminančių piliečių garbę ir orumą.

Konsulinis pareigūnas asmens, kuriam atsisakyta atlikti notarinį veiksmą, prašymu atsisakymo priežastis turi išdėstyti raštu ir išaiškinti atsisakymo atlikti notarinį veiksmą apskundimo tvarką.

60 straipsnis

Konsulinis pareigūnas priima dokumentus, surašytus pagal užsienio valstybės teisės reikalavimus, ir daro užsienio valstybės įstatymų numatytos formos tvirtinamuosius įrašus, jeigu tai neprieštarauja Lietuvos Respublikos įstatymams.

II SKIRSNIS KONSULINIS LEGALIZAVIMAS

61 straipsnis

Konsulinis legalizavimas reiškia, jog nustatoma ir paliudijama, kad legalizuojamuose dokumentuose bei aktuose esantys parašai yra tikri ir kad tie dokumentai bei aktai atitinka valstybės, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, įstatymus.

Konsulinis pareigūnas legalizuoja dokumentus ir aktus, kuriuos surašė arba išleido valstybės, kurios teritorijoje yra konsulinė apygarda, įstaigos.

Atitinkamos Lietuvos Respublikos institucijos tokius dokumentus ir aktus priima svarstyti tik tada, kai juos yra legalizavęs konsulinis pareigūnas, jeigu kitaip nenumato Lietuvos Respublikos įstatymai arba tarptautinės sutartys, kuriose dalyvauja Lietuvos Respublika ir valstybė, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga.

Konsulinio legalizavimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija.

62 straipsnis

Negalima legalizuoti dokumentų ir aktų, kurie prieštarauja Lietuvos Respublikos įstatymams arba savo turiniu gali pakenkti Lietuvos valstybės interesams, arba kuriuose yra žinių, žeminančių asmenų garbę ir orumą.

III SKIRSNIS KONSULINIS MOKESTIS

63 straipsnis

Konsulinis mokestis imamas už Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijos Konsulinio departamento, Lietuvos Respublikos diplomatinių atstovybių ir konsulinių įstaigų užsienyje teikiamas konsulines paslaugas, atliekamus notarinius veiksmus ir išduodamus juridinę galią turinčius dokumentus.

Konsulinis mokestis imamas remiantis Lietuvos Respublikos sutartimis su kitomis valstybėmis, šiuo statutu, Lietuvos Respublikos konsulinio mokesčio bei Notariato įstatymais.

64 straipsnis

Konsulinio mokesčio ėmimo tvarką ir mokesčio tarifus nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė, remdamasi Lietuvos Respublikos konsulinio mokesčio įstatymu ir šiuo statutu.

65 straipsnis

Konsulinis mokestis įskaitomas į Lietuvos Respublikos valstybės biudžetą.

66 straipsnis

Konsulinio mokesčio lengvatas nustato Lietuvos Respublikos konsulinio mokesčio įstatymas.

IV SKYRIUS**KONSULINIŲ ĮSTAIGŲ IR KONSULINIŲ ĮSTAIGŲ NARIŲ PRIVILEGIJOS IR IMUNITETAİ****67 straipsnis**

Konsulinės įstaigos, konsulinės įstaigos nariai ir jų šeimos nariai naudojami privilegijomis ir imunitetais, kuriuos numato 1963 m. Vienos konvencija dėl konsulinių santykių, Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių su valstybe, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, ir tarptautinės teisės bendrosios normos.

V SKYRIUS**GARBĖS KONSULAI****68 straipsnis**

Lietuvos Respublikos garbės konsulo statusą, funkcijas, privilegijas ir imunitetus nustato 1963 m. Vienos konvencija dėl konsulinių santykių, tarptautinės sutartys, kuriose dalyvauja Lietuvos Respublika ir valstybė, kurioje yra Lietuvos Respublikos konsulinė įstaiga, šis statutas, kiti Lietuvos Respublikos įstatymai ir teisės aktai.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

ALGIRDAS BRAZAUSKAS